

gift i en lang Aarrække, og hvor stor denne Kapitaludbetaling eller aarlige Afgift blev, kunde de ikke, selv efter at Jernbaneloven af 27. Maj 1908 var vedtagen, vide, thi det var overladt til senere Lovgivning. Men jeg har ikke hørt nogen driste sig til at paastaa, at nu kunde de paagældende Kommuner, der havde tegnet Bidrag til private Jernbaner, f. Eks. forud for Jernbanelovens Vedtagelse, før der var Tale om nogen som helst Jernbaneskyld, godt løbe fra deres Tilbud om Bidrag. Der er i hvert Fald mig bekendt ingen, der har gjort Forsøg derpaa — om der er talt derom, tør jeg ikke paastaa noget om, men det har i hvert Fald ikke givet sig noget Udslag. Derfor, selv om jeg nok har set dette Spørgsmaal spille en Rolle i visse Blade, tror jeg ikke, at det i Virkeligheden vil faa nogen større Betydning.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds havde aabenbart selv en Forstaaelse af, at han kom lidt paa Kant med sin Stilling som Medlem af den her i Landet værende Henry Georgeforening. Det ærede Medlem sagde — og det var ret interessant, syntes jeg —, at han betragtede den Henry George'ske Teori som en Teori, man herefter vilde være nødt til at regne med. Jeg havde noget Følelsen af, at den netop for det ærede Medlem er en Teori, og naar der bliver Tale om at føre denne Teori ud i Praksis, viger det ærede Medlem tilbage og siger: Nej, det skal alligevel ikke være *den* Form. Det ærede Medlem vil have mange andre Former eller i alt Fald en anden Form derfor. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at det for det ærede Medlem, som han selv siger, vil blive ved at være en Teori. Men de Teorier, der ikke kunne omsættes i Praksis, tillægger jeg ikke nogen større Vægt, og de, der kun hylde en Teori, fordi det er en Teori, men ikke tør gaa med til at udføre den i Praksis, kunde egentlig, synes jeg, lige saa godt opgive Teorien med det samme.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) sagde, at det vist ikke vilde blive nogen behagelig Forhandling, som Ministeren vilde faa med Byraadene i Henhold til Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 om, at Vedtægterne skulle fastsættes, efter at der er foretaget Forhandling med Byerne. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) fandt, at denne Bestemmelse nærmest var en „Dekoration“, som man lige saa godt kunde tage ud af Forslaget. Det er selvfølgelig rigtigt, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds

siger, at hvis man ikke kan blive enig med Byraadene, saa maa Ministeren alligevel i Henhold til den Bemyndigelse, der er givet, fastsætte Vedtægterne for Paa-ligning og Opkrævning af Værdistignings-skatten. Men jeg tror dog, at det vil være rigtigt at beholde denne Bestemmelse, og jeg ved ikke, hvorfor det ærede 5te Medlem for 2den Kreds mener, at Forhandlingen vil blive saa ubehagelig eller, som det ærede Medlem sagde, ikke lystelig. Thi i det Øjeblik det er givet, at man indenfor de i Loven fastsatte Rammer skal have Værdistigningsafgiften, ville Byraadene sikkert sætte Pris paa at faa Lov til at være medbestemmende med Hensyn til Formen for Afgiften og for Vurderingen og en hel Mængde andre Spørgsmaal, som der kan være Tale om, at Byraadene kunne faa betydelig Indflydelse paa. Der staar udtrykkeligt i Lovforslaget, at de Lempelser og Fritagelser, der kan blive Tale om, skulle fastsættes i Vedtægten. Jeg gaar f. Eks. ud fra som givet, at man i Analogi med, hvad der fandt Sted ved Jernbaneskyldloven, vil fastsætte et vist Minimum — jeg tør ikke her nævne noget Tal — saaledes, at naar Værdistigningen er under dette Minimum, vil man ikke tage og bør man ikke tage Afgift af den af Hensyn til den Vanskelighed, der er ved at træffe det nøjagtige. Det er den Slags Bestemmelser, som i Henhold til Loven kunne fastsættes i Vedtægterne, og jeg gaar ud fra, at Byraadene ville sætte Pris paa at være medbestemmende, for-handlende med Ministeren om, hvad der i saa Henseende skal staa i Vedtægterne. Jeg tror derfor, det vil blive en meget tilfredsstillende Forhandling — jeg er i alt Fald ikke angstelig for at tage den For-handling, der i saa Henseende vil blive indledet, og som, saa vidt det staar til mig, vil blive ført saa loyalt, som det er muligt.

Men saa siger det ærede Medlem, at der bliver heller ikke nogen Værdistigning, for Folk ville ganske simpelt flytte ud i Skattelyet. Jeg gør atter opmærksom paa, at ganske vist er der nogle Byer, hvor Læbæltet er ophævet, og der kan man ganske vist flytte udenfor Byerne og ned-sætte sig som forretningsdrivende. Men de 6 Byer, her er Tale om, have ikke faaet Læbæltet ophævet, saa det kan ikke — for at benytte en Udtalelse af, jeg tror, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) — blive mange Skræddere og Skomagere og endnu mindre Værtshushol-dere, der kunne flytte udenfor Byen i